

ಬೀಳಿ ಬೀಳಿಲು ಬೀಳಿ ರವದ ಫುಳು ಫುಳು
ಫುಳು ಫುಳು ಧ್ವನಿಮಯದ ಕರಿಗಳ
ಕಿಳಕಿಳಾಯತ ರವದ ಮುಗ ಸಂಕುಳದ ಕಳಕಳದ
ಹಿಳಿದುರಿವ ಹೆಚ್ಚಿದಿರ ಗಂಟಿನ
ತಳ ತಳತ್ವಾರದ ದಿಶಾ ಮಂ
ಡಳದ ಮೂಲೆಗಳೊಡೆದುದದ್ವಿತವಾಯ್ತು ವಸದಹನ

ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಜನತ್ಯಿಯ ಉಪಕಥನಗಳೊಂದಾದ ‘ಖಾಂಡವ ವನ ದಹನ’ವನ್ನ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ವರ್ಣಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಬೇರಿಯ ಕೆನ್ನಾಲಿಗೆಗೆ ಖಾಂಡವ ವನವನ್ನ ಅವರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ – ಭಿಳಿ ಭಿಳಿ, ಫುಳು ಫುಳು ಎನ್ನಿವ ಶಭಿಗಳ ಜೋತೆಗೆ ಕರಿಗಳ ಕಿಳಕಿಳಿ ಧ್ವನಿಯೂ ಮೃಗಗಳ ಕಳವಳವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಹಿರಿದಾದ ಬಿದಿರಿನ ಗಂಟುಗಳು ರಳ ತಳ ಎಂದ ಸದ್ರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ದಿಕ್ಕುಗಳ ಮೂಲೆಗಳು ಸೈರ್ಪಿಸಿದರೆ ಖಾಂಡವ ವನ ಅಳುತ್ತವಾಗಿ ಎನ್ನಿವುದು ಮಹಾಕವಿಯ ಬಳಿನೆ. ರೌದ್ರದ ಜೋತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಿನ ರಮಣೀಯತೆಯೂ ಇರುವ ಈ ಕಾವ್ಯಭಾಗ ಕಲ್ಪನೆಯೇನಲ್ಲ. ಕಾಳಿಭೂಜಿನ ಸ್ವರಾಪ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನಿವುದಕ್ಕೆ ಬಂಡೆಪುರದ ಉದಾಹರಣೆ ಕಣ್ಣೆದುರೇ ಇದೆ.

ಬಂಡೆಪುರದ ಕಾಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹೊಸಿತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರತಿ ಬೆಂಕಿಗೆಯ ಅಭಾಗಾಧ. ಆದರೆ, ಈ ಬಾರಿಯ ಕಿಟ್ಟು ಇತ್ತಿಬೆನ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲೇ ಭಿಕ್ಷರವಾದುದು. ಆ ಬೆಂಕಿಯ ಬಲೆಗಳ ಕಥನಗಳನ್ನ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ, ಬೆಂಕಿಯ ಕೆನ್ನಾಲಿಗೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೇ ಉರಿಯತೋಡಗುತ್ತವೆ. ಆ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ಞಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

2014ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳು. ಬಂಡೆಪುರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಬಿದಿರು ಹೂ ಬಿಟ್ಟು ಒಣಿಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ವ ಮುಂಗಾರಿನ ಸುಳ್ಳವ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗೇಮ್ಮೆ ಹೀಗೆಮ್ಮೆ ಕವ್ಯಮೇಳಾಗಳು ಭೂಮಿಯನ್ನ ನುಗಿಬಿಡುವಂತೆ ಹೆಪ್ಪಣಿದರೂ ಮಳಿಯ ಹನಿಗಳು ಮಾತ್ರ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಲ್ಲು, ಮರ-

ಗಿಡಗಳು ಒಣಿ ಕಾಡು ಬಡವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬೇಸಿಗೆಯ ಮಧ್ಯಾತ್ಮ ಬಂಡೆಪುರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮಂಗಲ ಗ್ರಾಮದ ಬಳಿ ಇರುವ ಸಣ್ಣ ಕೆರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಪವರು ಯುವಕರ ಗುಂಪೊಂದ ಬಂದಿತು. ಅದಾಗಲೇ, ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸಂಗ್ರಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಮೀನುಗಳ ರುಚಿನೋಡುವ ತಪಕ. ಅವರೊಳಗಿದ್ದ ಮೀನುಗಾರ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಜಾಗ್ರತ್ತನಾದ ಸೊಳ್ಳೆಪರದೆ ಹಿಡಿದು ಉತ್ತಾಹದಿಂದಲೇ ನೀರಿಗೆ ಇಳಿದರು. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋಟ್‌ ಅದೇಶದ ಅನ್ನಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಪ್ರದೇಶದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಜಲಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದು.

ಅರಣ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಈ ಕಾನಾನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಗುಂಟಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಯುವಕರು ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅವರನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ಪಡೆದರು.

ಈ ಘಟನೆ ಗಿರಿಜನರ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಲನ ಸ್ವಿಂಗಿತು. ಮಾರನೇ ದಿನವೇ ಮಂಗಲಕ್ಕೆ ಸಾಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಣಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಬಿದಿರಿನ ಮೆಳೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿಡ್ಡಿತು. ಸತತವಾಗಿ ಮೂನಾರಲ್ಲು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಉರಿದ ಬೆಂಕಿಗೆ ಕಾಡು ಸುಮ್ಮೆ ಭಸ್ತುವಾಯಿತು. ನೂರಾರು ವಸ್ತುಜೀವಿಗಳ ಪ್ರಾಣಿತ್ವವು. ನೇಲವಾಸಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಬದುಕು ಭಿಂದುಗೊಂಡಿತು.

ಕಾಳಿಜೀಗೆ ಕಾರಣಗಳೇನು?

ಕೊರಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಬೆಳುವುದು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಸುಧಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾಳಿಜೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದು ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಜೀವಿಧಾಮಗಳೇ.

ಕಾಡಿನ ಬೆಂಕಿ ನೇರಗಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇ ಎನ್ನಿವುದು ತಪ್ಪ. ಇದರ ಮೂಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ದುರುದೇಶದಿಂದ, ತಮಾಂಗಿಗಾಗಿ ಇಡುವ ಬೆಂಕಿ ಸ್ವಿಂಗುವ ಅನಾಹತಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಹೆಪ್ಪಿವರಿಯಿಂದ ಮೇ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಬೇಸಿಗೆಯ ಪ್ರವಿರತೆ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ಉಷ್ಣವಲಯದ ಕಾಡಿನ ನೆಲ ತರಗಳಿಗಳ ಹಾಸಿನಿದ ಮುಷ್ಟಿಹೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಕಿಡಿ ತಾಗಿದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.